

UCHWAŁA NR 1791/20
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Z DNIA 11 MARCA 2020 r.

W SPRAWIE:

Wydania postanowienia w przedmiocie odmowy wstrzymania wykonalności decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.433.4.1.2019-2 z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie zwrotu dofinansowania udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020.

NA PODSTAWIE:

- art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325),
- art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 z późn. zm.),
- art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 512 z późn. zm.),
- art. 123 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256)

uchwała się, co następuje:

§ 1

Wydaje się postanowienie o odmowie wstrzymania wykonalności decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.433.4.1.2019-2 z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie zwrotu dofinansowania udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego oraz Dyrektorowi Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Załącznik do Uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 1791/20 z dnia 11 marca 2020 r.

EFS-III.433.4.1.2019-2

Kielce dn. 11.03.2020 r.

POSTANOWIENIE

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej w składzie

Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325), art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 512 z późn. zm.), art. 123 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 256),

w związku z wnioskiem Fundacji na Rzecz Poprawy Jakości Życia „OD –NOWA” z siedzibą w Szczytnie (ul. Polska 8a, 12-100 Szczytno) (dalej: Fundacja, Skarżąca, Beneficjent) o wstrzymanie wykonania w całości decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.433.4.1.2019-2 z dnia 11 grudnia 2019 r.,

postanawia:

odmówić wstrzymania wykonalności decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.433.4.1.2019-2 z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie zwrotu dofinansowania udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014- 2020

UZASADNIENIE

W dniu 11 grudnia 2019 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: Instytucja Zarządzająca, Organ) wydał decyzję znak: EFS-III.433.4.1.2019-2 (dalej: Decyzja), w której uchylił w części dotyczącej odsetek decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego znak: EFS-III.433.4.1.2019 z dnia 25 września 2019 roku i orzekł w tym zakresie, co do istoty sprawy a w pozostałym zakresie w/w decyzję utrzymał w mocy. Na podstawie Decyzji Fundacja zobowiązana jest do zapłaty na rzecz Instytucji Zarządzającej kwoty 420 898, 50 zł wraz z odsetkami. Decyzja z dnia 11 grudnia 2019 r. stała się ostateczna wraz z dniem jej wydania.

W dniu 7 lutego 2020 r. do Organu wpłynęła skarga na w/w Decyzję. Zawierała ona wniosek o wstrzymanie wykonalności zaskarżonej Decyzji, który został przez Skarżącą skierowany, zarówno do Organu, jak i do Sądu.

Stosownie do art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 dalej: PPSA), „w razie wniesienia skargi na decyzję organ, który wydał decyzję, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, jej wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności albo gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie jej wykonania.” Powyższe oznacza, że nie może zostać wstrzymane wykonanie decyzji, jeżeli zachodzą okoliczności określone w 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm., dalej: KPA), a więc jej wykonanie jest niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego

albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

W przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki negatywne do wstrzymania wykonania Decyzji, gdyż nie był jej nadany rygor natychmiastowej wykonalności, oraz żadna ustawa szczególnie nie wyłącza wstrzymania jej wykonania. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że kwestię wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu lub czynności w zasadzie pozostawiono uznaniu organu administracyjnego ograniczonemu jedynie wskazaniem przypadków, kiedy udzielenie ochrony tymczasowej jest niedopuszczalne (art. 61 § 2 PPSA). W tym stanie prawnym organ administracji, rozpoznając tę kwestię może się kierować zarówno wiarygodnością zarzutu wadliwości zaskarżonego aktu lub czynności, jak i prawdopodobieństwem wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków (J. P. Tarno, *Komentarz. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*). W związku z tym, iż Ustawodawca nie określił pozytywnych przesłanek uzasadniających udzielenie Stronie ochrony tymczasowej, a w niniejszej sprawie nie występują żadne z wymienionych w powołanym wyżej przepisie przesłanki negatywne, Organ w ramach własnego uznania może wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji, biorąc pod uwagę wszelkie racje i argumenty wskazane przez skarżącego, jeśli uzna że istnieją ku temu uzasadnione powody.

W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że *„ciężar wykazania, iż zachodzą okoliczności uzasadniające możliwość wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków spoczywa na osobie wnioskującej o ochronę tymczasową, o której mowa w art. 61 PPSA. Nie jest zatem zasadnym wniosek o wstrzymanie decyzji, w którym strona nie wskazuje, jakie szkody poniesie w razie wykonania tej decyzji, czy też jakie nieodwracalne skutki wykonanie decyzji spowoduje, oraz w sposób przekonywujący nie uzasadnia swojego stanowiska uprawdopodobniając te okoliczności”* (postanowienie WSA w Krakowie z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt III SA/Kr 1800/12). *„W znacznej mierze powodzenie wniosku zależy od działań podjętych przez podmiot domagający się przyznania mu tego rodzaju ochrony. Zatem obowiązek uprawdopodobnienia istnienia przesłanek z tego przepisu spoczywa na wnioskodawcy”* (postanowienie NSA z dnia 17 czerwca 2010 r., sygn. akt I OSK 916/10). Ponieważ postępowanie w przedmiocie wstrzymania wykonania decyzji prowadzi do wyłomu od zasady

wykonalności decyzji, strona nie może ograniczyć się w uzasadnieniu wniosku do tak ogólnikowego stwierdzenia, lecz precyzyjnie musi wskazać na zagrożenia płynące z wykonania decyzji (postanowienie NSA z dnia 18 maja 2018 r., sygn. akt I FZ 59/18).

Przenosząc powyższe rozwiązania na grunty przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że Skarżąca w uzasadnieniu Wniosku podała, iż na dzień 31 grudnia 2019 roku dysponowała środkami w kwocie 9836,23zł (pozostałe środki stanowiła kwota dotacji na realizację projektów współfinansowanych ze środków unijnych zgodnie ze sprawozdaniem finansowym wg. stanu na koniec IV kwartału 2019 roku). Wskazała, że co prawda plan przychodów na 2020 roku wynosi 2 628 576zł, jednak niemal cała ta kwota to przychody z realizacji projektów współfinansowanych ze środków unijnych, natomiast przychody ze sprzedaży usług zaplanowano na kwotę 80 000zł, zaś na nieprzewidziane wydatki w budżecie na rok 2020 zabezpieczono kwotę 15 900,00zł. Stała również na stanowisku, że Decyzja jest obciążona błędem, dlatego nie powinna być utrzymana w obrocie. Dodatkowo Fundacja wyjaśniła, że prowadzi działalność mającą na celu wspieranie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, wymieniła również swoje cele statutowe, powołując się tym samym na interes publiczny i społeczny we wstrzymaniu wykonalności Decyzji.

Odnosząc się do w/w argumentacji, wskazuję, że:

Zaskarżona Decyzja nie posiada błędu uzasadniającego jej uchylenie. Skarżąca nie wskazała na czym owa wada polega, a Organ stoi na stanowisku, że skarżona Decyzja została wydana w zgodzie z przepisami prawa i jest prawidłowa.

Po drugie, Instytucja Zarządzająca stoi na stanowisku, że Skarżąca powinna posiadać środki pozwalające jej na realizację swojej działalności statutowej niezależnie od dofinansowania uzyskanego z budżetu Unii Europejskiej. Inne obowiązki finansowe na które powołała się Skarżąca (m. in. wynagrodzenia pracowników) nie mogą być traktowane w sposób uprzywilejowany i wyprzedzać zobowiązań wynikających z wykonania zakazanej Decyzji, tym bardziej, że o zaistniałych nieprawidłowościach Skarżąca posiada wiedzę od listopada 2018 roku, a zatem mogła zabezpieczyć środki na ewentualną spłatę zobowiązania.

Także trzeci podnoszony przez Skarżącą argument nie mógł być przez Organ przyjęty jako uzasadniający wstrzymanie wykonalności Decyzji. Należy zwrócić uwagę, że forma prawna

Beneficjenta (Fundacja), jak również rodzaj prowadzonej działalności statutowej (wsparcie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym) nie ma znaczenia przy rozpatrywaniu zasadności wniosku o wstrzymanie wykonalności Decyzji. Gdyby powyższe miało być brane pod uwagę przy tej ocenie, ustawodawca, z całą pewnością wskazałby te kryteria np. w art. 61 § 3 PPSA. Ponadto, w sytuacji, gdyby miało to istotne znaczenie dla możliwości wstrzymania egzekucji należności określonej w decyzji zwrotowej, Organ musiałby rozważyć zaniechanie przyznawania dotacji tego typu podmiotom (Fundacje, Stowarzyszenia), z uwagi na poważne ryzyko polegające na braku możliwości odzyskania nieprawidłowo wydatkowanych środków.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Organ stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do wstrzymania wykonalności zaskarżonej Decyzji administracyjnej na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 PPSA. W ocenie Instytucji Zarządzającej Skarżąca nie przedstawiła w sposób przekonujący, jakie nieodwracalne skutki zostaną wywołane przez wykonanie Decyzji. Organ wskazuje, że fakt, iż wykonanie decyzji zwrotowej uszczupli aktywa Skarżącej nie stanowi sam w sobie przesłanki wstrzymania jej wykonania. Każda decyzja administracyjna zobowiązująca do uiszczenia, bądź zwrotu należności pieniężnych pociąga bowiem za sobą dolegliwość rodzącą określony skutek w finansach zobowiązanego i nie jest to sytuacja, która sama w sobie uzasadnia zastosowanie ochrony tymczasowej w postaci wstrzymania wykonalności decyzji administracyjnej.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wynika z art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 z późn. zm.), gdzie wskazano, iż za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą jest odpowiednio zarząd województwa.

Ponadto w świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 512 z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie art. 61 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325) postanowienia w sprawie wstrzymania aktu lub czynności wydane, na podstawie § 2 i 3, sąd może zmienić lub uchylić w każdym czasie w razie zmiany okoliczności.

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI**